

ærede Landstingsmand for 3die Kreds (Tobiesen) nylig sagde, maa jeg henvise til, hvad den ærede sidste Taler bemærkede, thi det er aabenbart saa, at her ikke er Spørgsmaal om at give Kommunalbestyrelserne den Myndighed, om hvilken det ærede Medlem talte. Derimod er der af den ærede Indenrigsminister gjort en Indvending mod Udvalgets Forslag, om hvilken jeg ønsker at sige et Par Ord, da det forekommer mig, at den ærede Indenrigsministers Bemærkning idag, der er en Gjentagelse af, hvad han sagde ved den tidligere Behandling, ikke rammer det foreliggende Forslag. Den ærede Ministers Hovedindvending mod Forslaget er jo den, at det ikke kan anses for tilstedeligt, at enten Indenrigsministeren bemyndiges at forandre bestaaende Love, eller at det sker ved kongelig Anordning. Denne Bemærkning vilde jo være fuldkommen rigtig, dersom den ramte Udvalgets Forslag, men det gør den efter mit Skjøn aldeles ikke. Lad os antage, at det Forslag til Lov, som her foreligger, bliver ophøiet til Lov, hvad indeholder det da? En Række af Bestemmelser om Hegn, Hegnslynsmand osv. vedkommende Kjøbenhavn; Lovene bestemmer altsaa disse Ting for Kjøbenhavns Vedkommende. Nu er der Spørgsmaal om leilighedsvis at optage en Bestemmelse i denne Lov, der giver en Bemyndigelse til ad Anordningens Veie at gjøre lignende Regler gjældende for Kjøbstæderne. Men vedtages dette, sker der saa derved en Forandring i en bestaaende Lov? Nei, ikke i fjerneste Maade; thi Lovene for Kjøbenhavn forbliver uforandret, fordi det indrømmes under visse Betingelser ved kongelig Anordning at fastslaa tilsvarende, efter Omstændighederne afpassede Regler for Kjøbstædernes Vedkommende. Jeg maa saaledes anbefale det under Nr. 3 stillede Endringsforslag, thi det er efter min Overbevisning det eneste, der vil faae nogen praktisk Betydning, og, som sagt, det rammes ikke af den Indvending, der er fremsat mod det af den ærede Indenrigsminister.

Formanden: Den ærede Landstingsmand for 4de Kreds har Ordet.

Sonne: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Det ærede 1ste kongevalgte Medlem har Ordet.

Svensen: Jeg vil kun tillade mig at henlede Opmærksomheden paa det foreslaaede 4de Punkt. Der staar deri: „Tittlen forandres til: Lov om Hegn, Hegnslynsmand osv.“ Det forekommer mig, at det er aldeles umuligt for dette Thing at vedtage et saadant Forslag, thi denne Sag kan vist ikke gaa her fra Thinget som „Lov“. Jeg tror derfor, at Udvalget har været temmelig uheldigt i sin Resuktion med Hensyn til det Formelle, og jeg ser ikke, at det er muligt at vedtage dette Forslag.

Tobiesen: Egavel det ærede 8de kongevalgte Medlem (Fischer) som den ærede Landstingsmand for 6te Kreds (B. Petersen) vare af den Mening, at Kommunalbestyrelsen dog ikke var den, der skulde give disse nye Bestemmelser. Det er jo en Sandhed, som ikke kan drages i Tvivl; men ligesaa utvivlsomt turde det vel være, at det er Kommunalbestyrelsernes Indflydelse paa de nye Regler for Hegn i Kjøbstæderne, hvorom her egentlig er Tale. Den ærede Indenrigsminister har jo forelagt Lovene, og Thingene ville, naar de have behandlet den, have vedtaget de Regler, som de anse for at være de heldigste og bedste. Skal nu en Afvigelse fra dem finde Sted, og derved tages Hensyn til Noget, kan det dog ikke være til Indenrigsministerens Duffer, thi de ere jo nedlagte i selve Lovene. Det turde altsaa være klart, at det er Kommunalbestyrelsernes Duffer, der skal tages Hensyn til, og som skulle optages i disse kongelige Anordninger, og det, hvorom det hele Spørgsmaal dreier sig, er altsaa, om det kan anses for ønskeligt, at et Forhold mellem Mand og Mand, som det engang er fastsat af Lovgivningsmagten, skal kunne forandres ved Duffer af de kommunale Autoriteter, og om der skal kunne gives Bestemmelserne forskjellig Anvendelse for hver enkelt Kjøbstad for sig. Det forekommer mig at ville være ganske overordentlig uhel-